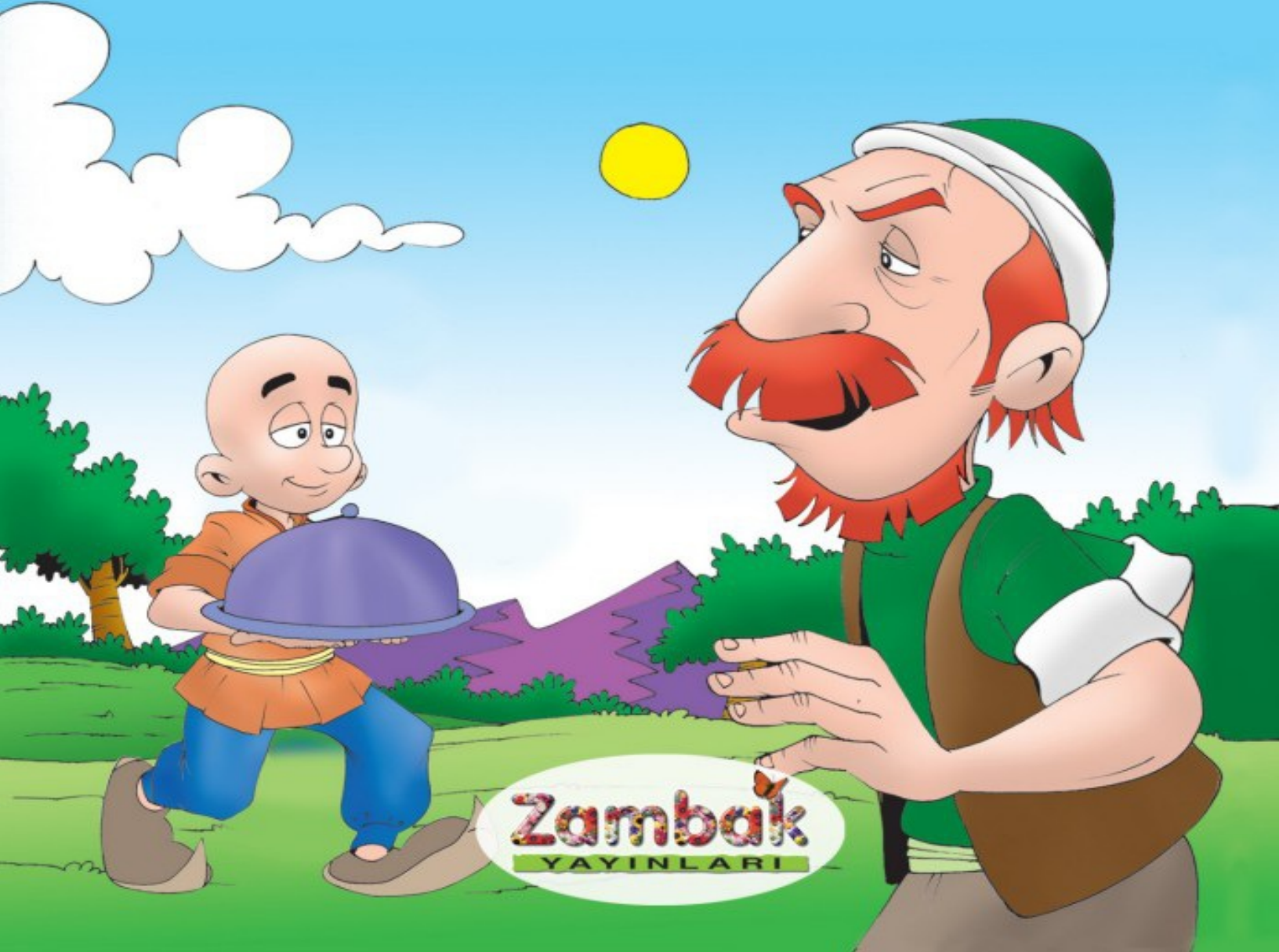

MEB TAVSİYELİ İLKÖĞRETİM
100 TEMEL ESERDEN SEÇMELER

CİMRİ AĞA

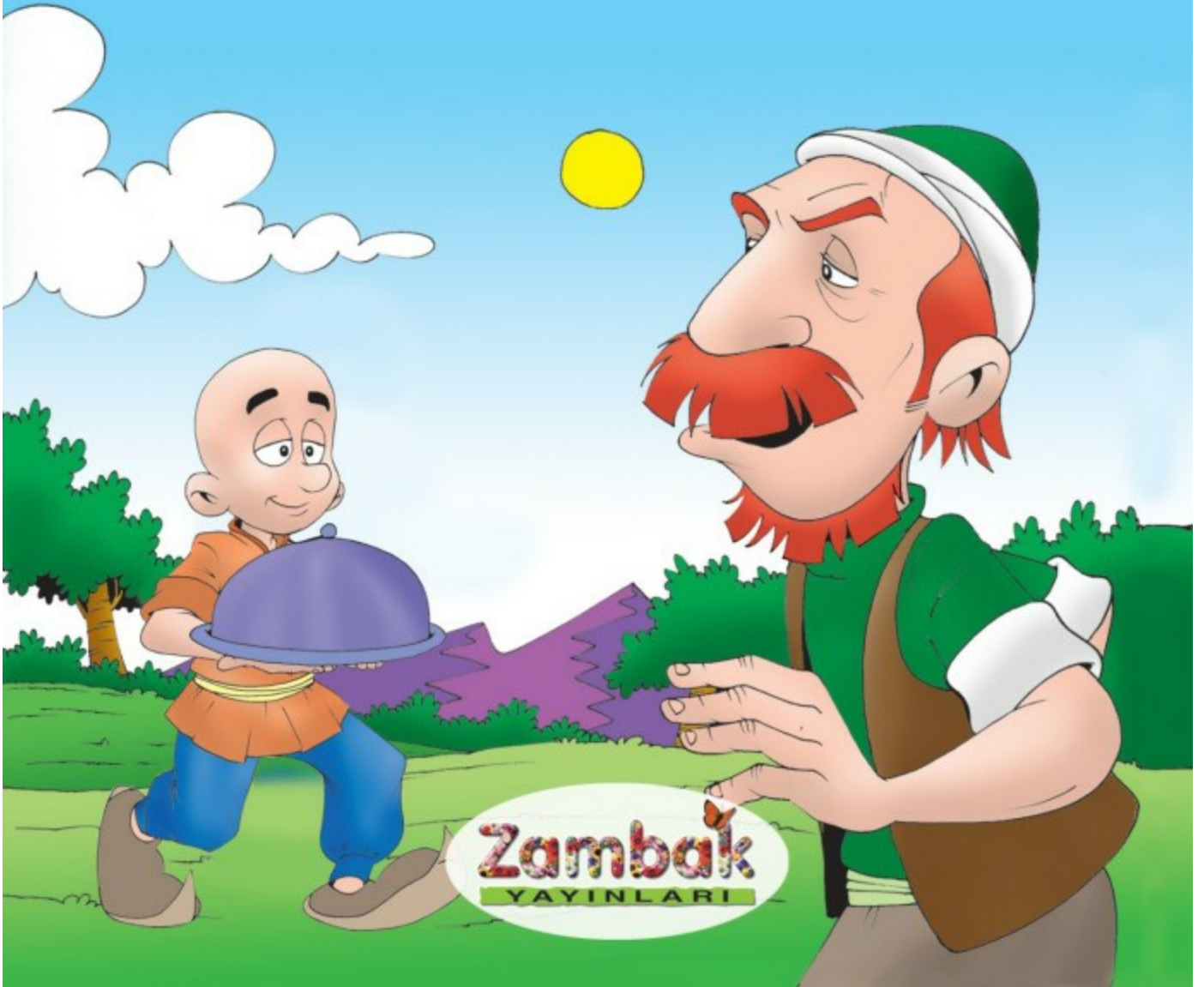
KELOĞLAN MASALLARI

MEB TAVSİYELİ İLKÖĞRETİM
100 TEMEL ESERDEN SEÇMELER

CİMRİ AĞA

KELOĞLAN MASALLARI

CİMİRİ AĞA

Keloğlan Masalları

Hazırlayan
Kemalettin ÇALIK

Zambak
YAYINLARI

CİMRİ AĞA

Bir varmış, bir yokmuş. Evvel zaman içinde, kalbur saman içinde “Keloğlan” adında bir genç yaşarmış.

Babadan kalma çorak tarlası artık Keloğlan’ın geçimini sağlamaya yetmiyormuş. . Bunun için Keloğlan, kara kara düşünürmüş. Bir gün anasının yanına gitmiş, ona dert yanmış:

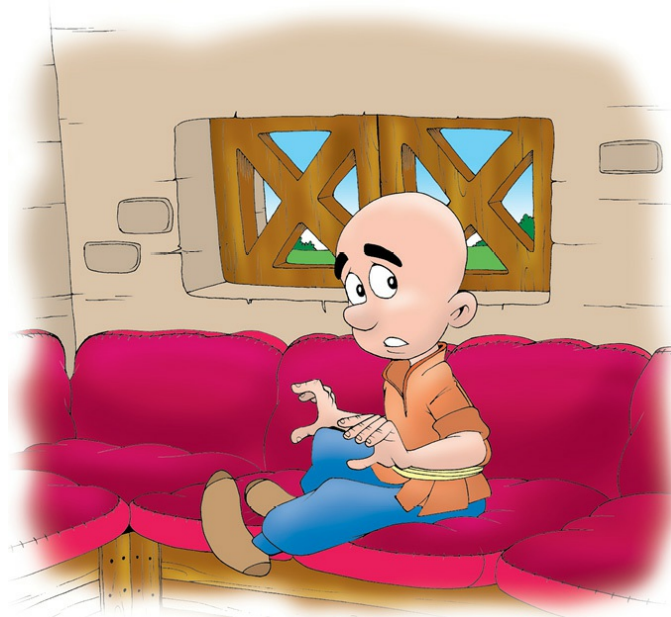

- Ne olacak bu hâlimiz ay ana, demiş.

Yaşlı annesi:

- Ay oğul baban yaşasaydı bizi böyle ele güne muhtaç etmezdi, demiş.

Keloğlan, üzülen annesine bakmış; sonra başını kaşımış. Daha sonra gözlerini evin tavanına dikerek annesine:

- Doğru dersin ana! Ama ölenle ölünmez, sen üzme tatlı canımı! Elbet bunun da bir çaresini buluruz, demiş.

Annesi:

- Beni çok düşünüyorsan ay oğul, gider bir hâl çaresi bulursun, demiş.

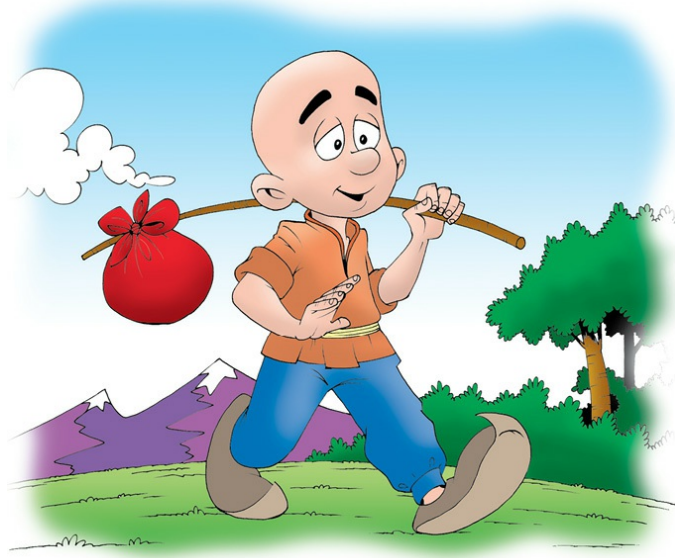
Annesinin sözleri Keloğlan'ın kulaklarında bir zaman çınlayıp durmuş. Öyle ya, koca kadın boşuna bu kadar sözü niye söylesin? Keloğlan, odasına çekilmiş, sedirin üzerine oturmuş. Annesinin söylediklerini düşünmüş ama aklına bir şey gelmiyormuş.

Keloğlan:

- Bu iş böyle olmayacak? Anama, bize kim bakacak, diye düşünmüş. Uzandığı sedirin üzerinden kalkıp odanın içinde dolaşmaya başlamış:

- En iyisi, bir işe girip çalışmak, demiş. Tandırın başında yün eğiren yaşlı anasına:

- Ben kasabaya ineceğim ay ana! İş bulup çalışacağım, demiş.

Annesi:

- Peki oğul, git sağlıcakla, demiş.

Keloğlan, yola koyulmuş, epeyce yol gitmiş. Yorulduğu zaman bir ağacın altında dinlenmiş. Kasabaya ulaşmış ama kimseyi tanımıyormuş. Bunun için, karşısına çıkan bir konağın kapısını çalmış. Aradan fazla bir zaman geçmemiş ki kapıyı yaşlı bir kadın açmış. Yaşlı kadın, uykulu gözlerle Keloğlan'a bakmış.

Keloğlan:

- Hayırlı sabahlar! Ben iş arıyorum. Önümüz kış! Ne iş olursa yaparım, yeter ki beni geri çevirmeyin! Bana bir iş verin, demiş.

Kadın, bir bakmış, iki düşünmüş:

- Kusura bakma! Üç gün önce gelseydin işime yarardın. Şimdi adama ihtiyacım yok, demiş.

Keloğlan, buna çok üzülmüş, kapının önünde bir süre beklemiş. Kapıyı tekrar açan olmamış. Keloğlan, başını sallayarak konaktan ayrılmış. Kasaba meydanında dolaşmaya başlamış. Hangi kapıyı çalmışsa eli boş dönmüş. Bakmış umut yok, gidip çay bahçesine oturmuş.

Bu sırada çay bahçesinin ortasında iki köylü konuşup pazarlık ediyormuş. Biri, “Cimri Ağa!” diye birinden söz ediyormuş. Öteki adam da kulağı onda, çayını yudumluyormuş.

Cimri Ağa'nın yanında kimse durmuyor, hemen işten çıkıyormuş. Keloğlan, merak etmiş. “Belki beni işe alır!” diye umutlanmış.

“Ne yapalım artık!” diyerek yerinden kalkmış. Gayet yavaş adımlarla ilerleyip kahveden dışarı çıkmış.

Cimri Ağa'nın oturduğu evi sormuş, bilenler söylemişler. Keloğlan, zaman kaybetmemiş; hemen Cimri Ağa'nın evine gitmiş, kapıyı çalmış. Bu arada neredeyse ikindi olmak üzereymiş.

Kapıyı açan hizmetçi, orta yaşlarda bir kadınmış.

Hizmetçi:

- Buyur, kimi aradın, demiş.

Keloğlan:

- İş arıyordum, demiş.

Hizmetçi, Keloğlan'ı içeri alarak:

- Bekle burada. Ben ağaya haber vereyim, demiş.

Keloğlan:

- Tamam, burada bekliyorum, demiş.

Keloğlan, odanın bir köşesinde beklemeye başlamış. Hizmetçi dışarı çıkmış, gözden kaybolmuş.

Keloğlan, bir başına kalınca odada olan eşyalara bakmış. Öyle göze hoş gelen bir şey yokmuş.

Burada da her evde bulunan eşyalar varmış. Keloğlan, kıvrılıp sedire oturmuş, Cimri Ağa'nın gelmesini beklemiş.

Bir süre sonra içeri bir adam girmiş. İçeri giren kişi asık suratlı, aksi bir adama benziyormuş.

Keloğlan'a bakmış, onu kafasındaki hesaba uydurmaya çalışmış.

- Bak, Keloğlan! Kızmak, gücenmek olmasın. Otur hele, sözümü dinle, demiş.

Keloğlan:

- Söyle bakalım beyim! Sizi dinliyorum, demiş.

Cimri Ağa:

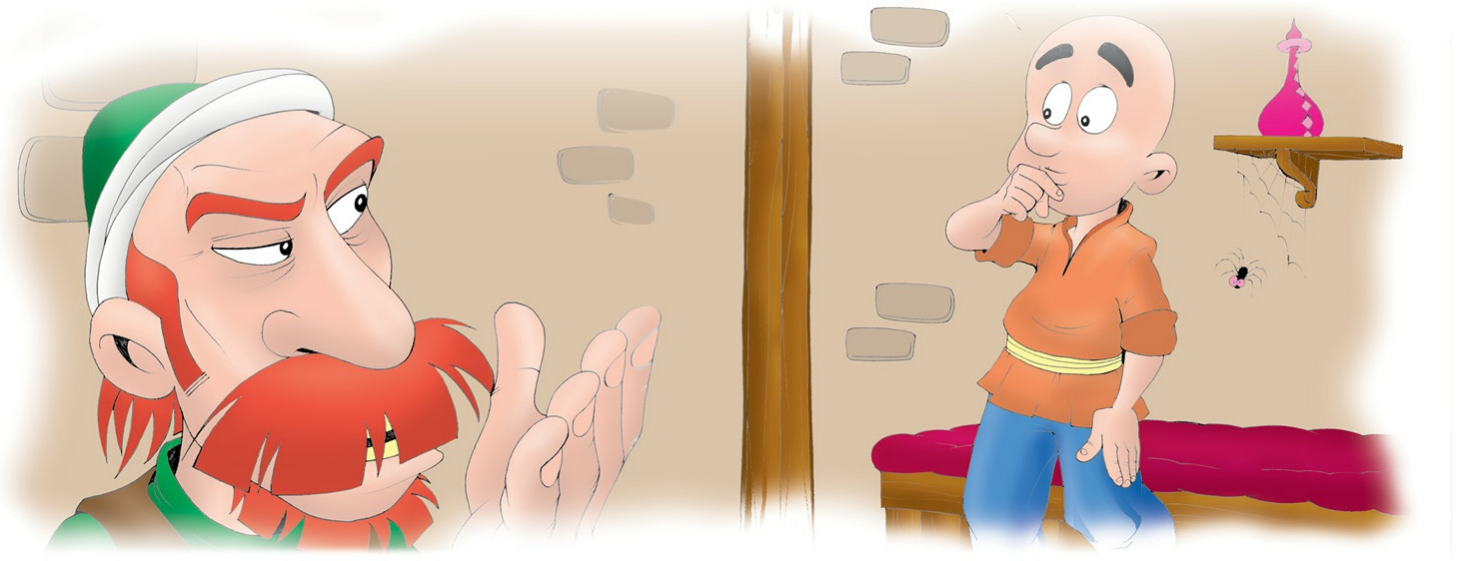
- Önce seninle bir anlaşma yapacağız, demiş.

Keloğlan:

- Nasıl bir anlaşma, diye sormuş.

Cimri Ağa:

- Ne olursa olsun sinirlenmek yok! Sinirlenip bağırırsan bir altından olacaksın. Eğer altınım yok diyorsan, bir altın değerinde bana çalışacaksın! Kabul ettin mi, diye sormuş.

Keloğlan:

- Tamam, sinirlenen bir altın versin! Bu anlaşmaya her iki taraf da uysun, demiş.

Cimri Ağa:

- Kabul ettim! Şimdi çalışmaya başlayabilirsin, demiş.

Cimri Ağa, yolu göstermiş, ikisi de dışarıya çıkmış. Tarlaya ulaşmışlar ve çalışmaya başlamışlar. Öğlen olduğunda Cimri Ağa:

- Öğlen paydosu! Git bakalım bizim konağa, hizmetçi ne hazırlamışsa al getir buraya! Yiyelim afiyetle, karnımızı doyuralım, sonra çalışmaya devam ederiz, demiş.

Keloğlan, hiç sinirlenmemiş. Cimri Ağa ile yaptığı anlaşma her an aklındaymış:

- Hayhay! Baş üstüne beyim, demiş.

Tabanları yağlamış, koyulmuş yola. Tarlayı geçmiş, düz bir yola varmış. Sonra patıkaya benzeyen bir yol karşısına çıkmış. Yürümüş de yürümüş... Kasabanın yoluna çıktığında, güneş tepesindeymiş. Keloğlan, çok yorulmuş ama sinirlenmemiş.

Cimri Ağa'nın konağına ulaştığında kan ter içinde kalmış. Kapıyı çalmış, gölgede beklemeye başlamış. İçeriden hizmetçinin sesi duyulmuş:

- Kimdir o?

Keloğlan:

- Aç, aç! Ben Keloğlan, ağanın yanında çalışıyorum, demiş.

Demir kapı büyük bir gıcırtyla açılmış.

Hizmetçi:

- Geldin mi? Bir sürü azık hazırladım. Bunları ağana götüreceksin, demiş.

Keloğlan, b6rek ile birkaç parça yiyeceği ve yanındaki soğuk ayranı alıp yola koyulmuş.

“Ağam kızar, geç kalmayayım!” demiş. Dere tepe d6z gitmiş, sonra bayırlar aşmış. Tarlaya ulaşayım derken canı çekmiş, bir 6rekten, birkaç dilim de b6rekten alıp ağzına atmış. “Ne olacak, bir Şey olmaz!” diye d6ř6n6y6rmiş.

Keloğlan, birkaç dilim b6reği “Bir Őeycik olmaz!” diyerek midesine indiriy6rmiş.

Keloğlan, tarlaya ulaşmış. Cimri Ağa’nın bir kurt gibi acıktığını fark etmiş. O anda ne yapacağına karar verememiş.

Cimri Ağa:

- abuk ol biraz! Koşarak gel bakalım! Hizmetçi ne pişirmiş? O kadar acıktım ki ne olsa yerim, demiş.

Keloğlan elindeki tepsiyi yere koymuş:

- Buyur beyim, demiş.

Cimri Ağa, yere oturmuş, b6y6k bir keyifle tepsinin 6zerindeki 6rt6y6 çekmiş. O da ne? G6zlerine

inanmamış. Tepside börek kırıntılarında başka bir şey yokmuş.

- Kim yaptı bunu, diye bağırmış.

Keloğlan bakmış ki her şey yolunda gidiyor. Bahane bulmaya hiç gerek yok:

- Ben yedim! Ne yapayım, yolda dayanamadım, afiyetle mideme indirdim, demiş.

Böyle konuşarak Cimri Ağa'yı iyice kızdırmış. Yaşlı adam ne yapacağını bilemeden meydana dolaşıp duruyormuş. Ellerini havada sallıyor, bir yandan da bağıırıp çağırıyormuş.

Keloğlan başını önüne eğmiş, sesini çıkarmamış. Yüzü pembeleşmiş. Sonra ellerini çırpılmış.

Cimri Ağa, Keloğlan'a söylemediğini bırakmamış.

Keloğlan, buna pek sevinmiş:

- Bir anlaşmamız vardı! Kim sinirlenirse bir altın verecekti. Sen o kadar sinirlendin ki bana bir kесе altın borcun oldu, demiş.

Cimri Ağa:

- Al altınlarını! Bir daha gözüme görünme, demiş.

Keloğlan, almış altınlarını, varmış eve. Keçisini okşamış: “Beni çok mu özledin?” demiş. Eşęi ahırda ot yerken yanına gitmiş, biraz da ona bakmış. Sonra avludan içeri girmiş, sedirin üstünde yün eğiren anasına olanları anlatmış.

Keloğlan'ın annesi:

- Sen, sen ol oğul! Cimri Ağa gibi davranma! Çünkü bir söz vardır, insan kazdığı kuyuya kendi düşermiş, demiş.

Keloğlan:

- Doğru söylersin ana, demiş. Kazandığı altınları annesine vermiş.

Cimri Ağa da bu olaydan dersini almış. Herkese iyilik yapmaya başlamış. Herkes onu çok sevmiş. Onun adı artık “Cömert Ağa“ olarak anılmaya başlamış.

KELOĞLAN VE HARAMİLER

Bir varmış, bir yokmuş. Evvel zaman içinde, “Keloğlan” diye yoksul bir genç yaşamış. Keloğlan, tarlada çalışır, inatçı keçisini otlatırmış. Anası, yün çıkrığının başında yün eğirmiş.

Bir gün anası, oğlunu yanına çağırılmış:

- Hele gel, otur şöyle! Seninle konuşacaklarım var, demiş.

Keloğlan:

- Buyur ana, demiş.

Anası, kalbinden geçenleri oğluna da söylemiş. Para kazanması için gurbete gitmesi gerektiğini belirtmiş. Keloğlan da anasının istediğini yerine getirmeye karar vermiş. Artık, gurbete gidip para kazanacakmış.

Anasının hazırladığı yiyecekleri torbaya koymuş. Torbasını da sopasının ucuna takmış, sonra da yola çıkmış.

Keloğlan yolda giderken bir kalabalık görmüş. Kalabalığın yanına varmış. Kasabanın meydanı ana baba günüymüş. Biri, kalabalığın ortasında, yüksek bir yere çıkmış, sesi yettiğince bağıırıyormuş. Keloğlan, çok geçmeden, bu kişinin tellal olduğunu anlamış.

Tellal:

- Duyduk duymadık demeyin!

Aklınızı peynir ekmekle yemeyin!

Kalabalıktan biri sessizce:

- Fazla konuşma da söyle derdini, demiş.

Tellal:

- Çok ağır bir iş için adama ihtiyaç var! Karşılığında yüz altın alacak, demiş.

Keloğlan, bunu duyunca durmamış. Hemen söze karışmış:

- Ne iş olursa ben yaparım! Şu işi bana söyle, demiş.

Tellal, Keloğlan'a her şeyi anlatmış.

Zengin bir tüccar, alışveriş için Çin'e bir kervan gönderecekti. Kervanı Çin'e ulaştırıp geri getirmek için uzun bir yolculuk yapılacaktı. Tellal, işin ağırlığından, zorluğundan söz etmişti. Keloğlan'a, buna gücünün yetip yetmeyeceğini sormuş.

Keloğlan:

- Sen hiç merak etme! Ben bu işin üstesinden gelirim, demiş.

Tellal, Keloğlan'a bakmış, yoksul olduğunu anladığı için ona acımış:

- Peki, sen bilirsin, demiş.

Keloğlan, tellaldan izin alıp anasının yanına gitmiş. İş bulduğunu ve uzun bir yolculuğa çıkacağını söylemiş. Sonra tekrar kafilenin olduğu yere gitmiş.

Kafilenin reisliğini yapan yaşlıca bir kişi, her şey tamam olunca kalabalığa seslenmiş:

- İşimiz çok, yolumuz uzun! şimdi durma vakti değil! Haydi, yola çıkıyoruz, demiş.

Kervan yola koyulmuş. Az gitmişler, uz gitmişler, dere tepe düz gitmişler. Karşılarına bir l çıkmış, l aşmak için develeri kullanmışlar.

Çölde giderken aniden karşılarında atlılar çıkıvermiş. Atlıların arkasında da büyük bir toz bulutu varmış. Sonra, bu ne demeye kalmadan bir de bakmışlar ki haramiler geliyor!

Kervanı soymak için at koşturan haramiler, kervandaki herkesi tutup bağlamışlar, ağızlarını kapatmışlar. Keloğlan, develerden birinin yükünü boşaltıp sandığın içine saklanmış.

Haramiler, develerle birlikte yola koyulmuşlar. Keyifleri yerindeymiş. Yüzleri gülüyormuş. Keloğlan, saklandığı sandığın kilit deliğinden olanları seyrediyormuş. Ama haramilerin elinden nasıl kurtulacağını da bilemiyormuş.

Haramiler, hazinelerini sakladıkları mağaraya yaklaştıklarında, hava neredeyse kararmak üzereymiş. Güneş ha battı ha batacakmış. Keloğlan, içinden dualar okuyormuş.

Haramiler, elleri ve ağızı bağlı adamları ormanın içinde bırakmışlar. Daha sonra mağaraya gelmişler. Reisleri, sağına soluna bakmış. Kimsenin olmadığından iyice emin olduktan sonra:

- Açıl susam, açıl, demiş.

Mağaranın gizli kapağı açılmış, haramiler vakit kaybetmeden içeriye dalmış. Atları ve develeri de içeri aldıktan sonra haramilerin reisi:

- Kapan susam, kapan, demiş.

Kapı kapanmış. Mağaranın içinde birçok eşek varmış.

Keloğlan, sandığın içinde bunları da duymuş. Buradan kurtulmak için sözleri ezberlemeye çalışmış. Sandığın içinde, kimsenin duymayacağı şekilde sözleri tekrar edip duruyormuş.

Haramiler ise çok yorgunmuş. Her biri kendine bir yer bulup uyumaya başlamış. Keloğlan, sandıktan çıkıp çıkmamakta kararsızmış. Birileri onu görürse öldürülebilirmiş. Bu yüzden çok dikkatli olması gerekiyormuş. Biraz daha beklemiş, sonra saklandığı yerden çıkıp etrafını tanımaya çalışmış.

Neyse ki haramilerin hepsi derin bir uykudaymış. Öyle kolayca da uyanamayacaklarını anlamış. Keloğlan, rahatlıkla mağaranın içinde dolaşıyor, karşısına çıkan her şeyi merakla inceliyormuş.

Mağara iki katlıymış. Keloğlan, karşısına merdivenler çıkınca durup etrafına bakmış. Bu merdivenlerin nereye gittiğini merak etmiş. Merdivenler kıvrıla kıvrıla yukarıya doğru çıkıyormuş. Ama yukarısı görünmüyormuş. “Acaba yukarıda ne var, başka bir çıkış yolu olabilir mi?” diye düşünüyormuş. Sonra merakını gidermek için yukarı çıkmış.

Merdivenler bitince durup soluklanmış, etrafına bakmış. Bir de ne görsün? Koridorun sonunda sayısız oda varmış. Üşenmemiş, odaları saymış. Tam tamına kırk tane oda varmış. Üstelik odaların kapısı da ardına kadar açılmış.

Keloğlan, kapılardan birinin önünde durmuş, içeri bakmış ama bir şey görememiş. İçerisi karanlık olduğu için bir şey görünmüyormuş. Keloğlan, buna aldıriş etmeden içeri girmiş, yürümeye başlamış.

Sonra haramilerin hazinesiyle karşılaşmış, neye uğradığını şaşırılmış. Hayatında görmediği kadar hazine varmış. Keloğlan koşmuş, meydanlık yerde oynamış. Sonra bütün sandıkların kapağını teker teker açmış. Gördükleri onu daha da heyecanlandırmış.

Keloğlan, mutluluktan ne yapacağını bilememiş. Sandıkların içinde çil çil altınlar varmış. Şaşkına dönen Keloğlan, çil çil altınları avuçlayıp havaya savurmuş.

Böylece, epey bir zaman geçmiş. Sonra altınla dolu çuvalları eşeklere yüklemiş. Mücevherleri ayrı çuvallara koyup onları da eşeklere yüklemiş. “Bu kadarı bana yeter de artar bile!” diyerek odadan

dışarı çıkmış.

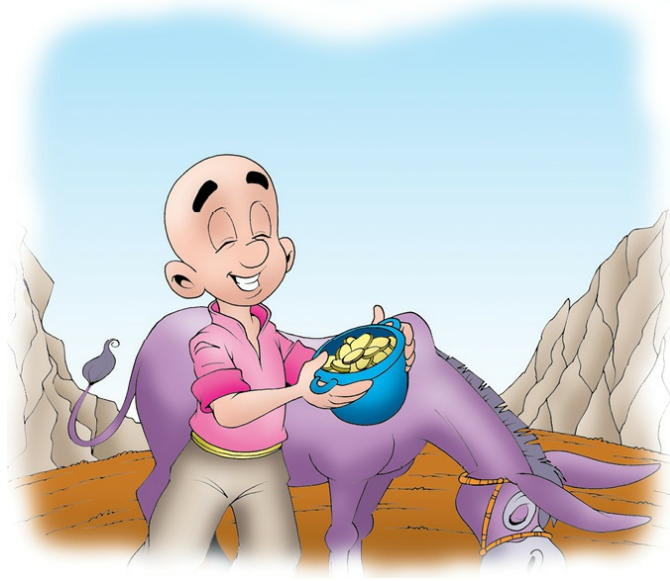
Vakit kaybetmeden mağaranın girişine gelmiş. Kapının nasıl açılacağını bilmediği için durup düşünmüş. Fakat o sihirli söz, bir türlü aklına gelmiyormuş. Sonra aklına haramilerin reisi gelmiş. “Mağaranın ağzında ne söylemişti, dur bakayım!” demiş.

Burnunu oynatmış, olmamış. “Açıl!” demiş, olmamış. “Kapan!” demiş, olmamış.

Sonunda aklına “Açıl susam, açıl!” sözü gelmiş.

- Açıl susam, açıl, diye seslenmiş.

Mağaranın gizli kapısı açılmış, Keloğlan da altın ve mücevherle yüklü eşekleri dışarı çıkarmış. Eşeklerle birlikte ormanda bir süre ilerlemiş. Sonra, arkadaşlarının yanına gelmiş ve onların ellerini çözmüş. Az gitmişler, uz gitmişler, dere tepe düz gitmişler. Sonunda bir suyun kenarına ulaşmışlar.

Keloğlan ve arkadaşları bir ağacın altında uyumaya başlamışlar.

Aradan biraz zaman geçmiş, Keloğlan ve arkadaşları uyanmışlar. Eşekleri alıp evinin yolunu tutmuşlar. Dağ, bayır aşmış; orman geçmişler. Sonunda memleketlerine ulaşmışlar.

Kervanı görenler koşup yanlarına gelmişler. Kalabalık giderek artmış, Keloğlan'ın etrafını sarmışlar. Altın yüklü eşekleri ve kafilenin başına gelenleri sormuşlar.

Keloğlan:

- Hiç sormayın dostlar! Başımıza neler geldi, neler? Anlatsam günler sürer, demiş.

Kalabalığın merakı iyice artmış.

Keloğlan, olup bitenleri, haramilerin kafileye neler yaptığını, ne kadar acımasız olduklarını anlatmış.

Meraklı köylülerden biri gülümsemiş:

- Peki o zaman! Onlarla nasıl başa çıktınız, diye sormuş.

Keloğlan:

- Hiç sormayın! Çok uzun bir hikâye, sonra anlatırım, demiş.

Köylüler ısrar etmiş. Keloğlan, bakmış ki olmayacak, başından geçen her şeyi anlatmaya başlamış:

- Haramilerin hepsi uykuya dalınca saklandığım sandığın içerisinden çıktım. Hiç kimse beni göremedi. Gerçekten de uykuları o kadar ağırdı ki top atsan işitmezlerdi. Fırsat bu fırsat diyerek mağarada dolaşmaya başladım, her tarafı inceledim. Karşıma kırk oda çıktı. Kırk odadan da geçtim. Hepsinde de göreceğimi gördüm, alacağımı aldım.

Sonra Keloğlan, anasının yanına koşmuş. Artık dünyanın en zengin insanının kendisi olduğunu söylemiş.

Keloğlan'ın anlattıklarını can kulağıyla dinleyen anası:

- Bu senin yaptığın doğru değil! O mücevher ve altınlarla dolu sandıklar başkalarının. Götür onları, sahiplerine geri ver. Yoksa sana analık hakkımı helal etmem, demiş.

Keloğlan:

- Doğru söylersin ana! Herkese hakkımı geri vermeliyim. Haramilerin çaldığı her şeyi sahiplerine dağıtmalıyım, demiş.

Anası, oğlunu kucaklayıp:

– Aferin oğlum, sen işinin doğrusunu bilirsin, demiş. Yanaklarından öpüp Keloğlan'ı koklamış.

Ondan sonra mutlu bir hayat sürmüşler.

Kervandakiler, malları Çin'e ulaştıramamış ama sahibine geri vermişler. Kervandaki hişbir mala zarar gelmemiş. Mallarını geri alan adamlar, Keloğlan'ı kutlamışlar; onu ödüllendirmişler.

**MEB TAVSİYELİ İLKÖĞRETİM
100 TEMEL ESERDEN SEÇMELER**

CİMİRİ AĞA

1. Karınca ile Çekirge
2. Sihirli Tas
3. Gizli Hazine
4. Fare ile Deve
5. Nasrettin Hoca'nın Hayatı
6. Doğuran Kazan
7. Baklava Tepsisi
8. Çorak Yer
9. Kibritçi Kız
10. Yaban Kuğuları
11. Akıllı Karga
12. Tavşan ile Kaplumbağa
13. Altın Yumurtlayan Kaz
14. Değirmenci ve Oğlu
15. Tilki ile Leylek
16. Hacivat ile Karagöz
17. Kedinin Oyunu
18. İki İnatçı Keçi
19. Kuyudaki Cin
20. Cimri AĞa
21. Bilmeceleler
22. Tekermeler

Bandrol Uygulamasına İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmeliğin 5 inci maddesinin ikinci fıkrası çerçevesinde bandrol taşıması zorunlu değildir.

Zambak
YAYINLARI

9 789752 66395 4